

нални социологически изследвания през този период. Сред тях са изследването “Града и селото”, двете изследвания на религиозността в България, националните емпирични социологически изследвания на Центъра за изследване на проблемите на младежта и др. Участието му в работата на социолозите засягаше главно търсенето на методологически решения в емпиричните социологически изследвания (ЕСИ). Тъкмо затова неговото сътрудничество със социолозите през този период допринесе реално за спестяване на излишните лутания и зигзаги на българската емпирична социология, с които не се разминаха много други страни от бившия Източен блок. Още от самото начало ЕСИ у нас бяха поставени върху научните основи на представителните извадки с активно използване на статистическите методи при събиране и анализ на информацията. Така сравнително бързо беше преодоляно почти половинвековното изоставане на българската емпирична социология от световното развитие.

Проф. Цонев е публикувал над 70 научни труда - по-голямата част са самостоятелни, другите - в съавторство. Има и редица непубликувани трудове¹. Негови трудове са публикувани в чужбина в списанията: “Вопросы экономики”, “Плановое хозяйство”, “Экономика и математические методы”, а многобройни статии - в чуждестранни списания по статистика - на ЦСУ на СССР, Статистическото дружество на Федерална република Германия, на статистически списания в ГДР, Чехословакия и др. За хабилитационния си труд “Диалектика и статистика” (1949) получава отзив в списанието на Парижката статистическа асоциация. Иновативни по същността си са трудовете му: “Върху логическите основи на статистическия метод” (1951), “Uber den Gegenstand der Theorie der Statistik” (1957), “За двете нива на статистическия диагностичен анализ” (1977), “Отраслите на статистическото знание като историческо явление” (1963), “К дискусии по вопросу что такое “прикладная статистика” (1988), “Структурата на статистическото мислене” (1984), “Традиционный и новый алгоритмы построения индексных формул” (1983), “Предварителното моделиране на обекта на емпиричните изследвания” (1984), “Общата теория на статистиката като философия и логика” (1992), “Разгръщането на философията и логиката в понятийното пространство на съвкупностите като конкретно исторически процес” (1996), “Съвременната индексна теория и нейната статистическа алтернатива” (1997), “Отново по въпроса каква наука е статистиката и за подготовката на ново поколение проектантите на макроизследвания” (2004), “Die Logische Struktur Statistischen Denkens” (1971), “Contribution to Girault’s Lecture”

---

¹ Ръкописите се намират в Централния държавен архив, лични фондове под № 1 072.